

Den stramme administrative praksis skyldes, at opbevaring af regnskabsmateriale udenfor de nordiske lande i henhold til oplysninger fra Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk Kriminalitet kan medføre efterforskningsmæssige problemer for politiet. Dette enten fordi der ikke er etableret det nødvendige samarbejde med det pågældende land om udveksling af oplysninger og materiale i straffesager, eller fordi det ud fra en konkret vurdering ikke skønnes hensigtsmæssigt, at den pågældende virksomhed opbevarer sit regnskabsmateriale i udlandet.

Der modtages således en række henvendelser og ansøgninger om dispensation til opbevaring af materialet uden for de nordiske lande, hvor ansøgeren, hvis denne var bekendt med administrativ praksis, må formodes at ville undlade dispensationsansøgning.

Med henblik på at reducere virksomhedernes administrative byrde ved at udarbejde en ansøgning om dispensation fra bogføringslovens opbevaringsbestemmelser, foreslås det, i *stk. 5*, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om, at regnskabsmateriale uden forudgående ansøgning kan opbevares i oplistede nordiske lande.

Bemyndigelsen vil blive anvendt til at udstede en bekendtgørelse. I bekendtgørelsen vil Erhvervs- og Selskabsstyrelsen efter drøftelser med en række of-

fentlige myndigheder fastlægge en liste over de lande, hvor opbevaring af regnskabsmateriale ikke længere vil være betinget af en ansøgning om dispensation.

Samtidig bibeholdes den konkrete dispensationsadgang i *stk. 4*, men kun til ganske særlige situationer, hvor den bogføringspligtige formår at indrette adgangen til regnskabsmateriale på en sådan måde, at danske myndigheder, herunder specielt told- og skatteforvaltningen, Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk Kriminalitet og evt. Finanstilsynet vil kunne acceptere, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen meddeler dispensation.

Dernæst præciseres det i *§ 12, stk. 4*, at der skal indsendes ansøgning om dispensation for opbevaring af regnskabsmateriale i udlandet. Præciseringen er alene en tydeliggørelse af praksis og ikke en materiel ændring.

Endelig foreslås det i den foreslåede *§ 12, stk. 6*, at klageadgangen over Erhvervs- og Selskabsstyrelsens afgørelse om dispensation til opbevaring i udlandet af overskuelighedsmæssige grunde flyttes fra bogføringslovens *§ 12, stk. 4, 2. pkt.* til et særskilt nyt stykke. Der er således alene tale om redaktionel ændring.

Retstilstanden vedrørende opbevaring af regnskabsmateriale i udlandet bliver herefter som skitseret i nedenstående skema:

	Nugældende lovgivning	Efter lovændringen og udstedt bekendtgørelse
Lande, hvor Danmark har indgået aftale om udveksling af oplysninger.	Ansøgning om dispensation – dispensation gives normalt	Ej ansøgning – reguleret i bekendtgørelse
Lande, hvor Danmark ikke har indgået aftale om udveksling af oplysninger	Ansøgning om dispensation – der gives sjældent dispensation	Ansøgning om dispensation – der gives sjældent dispensation

Lovændringen medfører således, udover at visse bogføringspligtige på forhånd forventes at afstå fra at søge om dispensation, en reduktion af den administrative byrde for de bogføringspligtige, der påtænker at opbevare regnskabsmateriale i et land, der vil være oplistet i den omtalte bekendtgørelse, og som derfor ikke behøver at indsende dispensationsansøgning.

Hvis Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, mod forventning, modtager en ansøgning om dispensation til opbevaring af regnskabsmateriale i et udland omfattet af ovennævnte bekendtgørelse, vil det være udgangspunktet, at en sådan ansøgning kan behandles uden forudgående høring af andre offentlige myndigheder. Dette kan medvirke til at mindske sagsbehandlingstiden, hvilket vil være til gavn for erhvervslivet.

Til nr. 4

Ifølge den gældende bestemmelse i bogføringslovens *§ 14* skal virksomhederne udarbejde en beskrivelse af de systemer, de anvender til registrering og opbevaring af regnskabsmateriale. Beskrivelsen skal afpasses arten og omfanget af virksomhedens aktiviteter.

Bestemmelsen skal sikre, at en person udefra med en vis viden om bogføring og den anvendte IT-teknologi vil være i stand til at følge, hvorledes bogføringssystemet fungerer i detaljer. Med udtrykket »en person udefra med vis viden« sigtes til bl.a. den gruppe af personer, der vil kunne ansættes hos en offentlig kontrolmyndighed, der har til opgave at efterprøve den bogføringspligtiges oplysninger i form af eksempelvis skatte- og afgiftsangivelser eller årsrapporter.